

Asia C-307/19**Tiivistelmä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohtaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä****Jättämispäivä:**

11.4.2019

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (ylempi
kauppatuomioistuin, Kroatia)**Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:**

26.3.2019

Kantaja:

Obala i lučice d.o.o.

Vastaja:

NLB Leasing d.o.o.

Pääasian oikeudenkäynnin kohde

Siviilioikeudenkäynti, joka liittyy 84 kunan (HRK) suuruisen päivämaksun maksamista henkilöauton pysäköinnistä 30.6.2012 yleisellä tiellä Zadarissa (Kroatia) koskevan päävelan perimiseen.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

SEUT 267 artiklan nojalla esitetty unionin oikeuden tulkintaa koskeva pyyntö.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko notaareilla lupa suorittaa asiakirjojen tiedoksianto oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa ('asiakirjojen tiedoksianto') 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 nojalla, kun he antavat tiedoksi päätöksensä asioissa, joissa asetusta N:o

1215/2012 ei voida soveltaa, kun otetaan huomioon, että Kroatiassa notaarit, jotka toimivat kansallisessa lainsäädännössä heille annetun toimivallan mukaisesti pakkotäytäntöönpanomenettelyissä ”todistusvoimaisen asiakirjan” perusteella, eivät kuulu asetuksen N:o 1215/2012 mukaisen ”tuomioistuimen” käsitteen piiriin? Koska notaarit eivät kuulu asetuksen N:o 1215/2012 mukaisen ”tuomioistuimen” käsitteen piiriin, voivatko he siis toimiessaan kansallisessa lainsäädännössä heille annetun toimivallan mukaisesti pakkotäytäntöönpanomenettelyssä ”todistusvoimaisen asiakirjan” perusteella soveltaa asetuksessa N:o 1393/2007 vahvistettuja asiakirjojen tiedoksiantoja koskevia säännöksiä?

- 2) Voidaanko pysäköimisen kadulle ja yleiselle tielle katsoa kuuluvan siviilioikeuden alaan tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa N:o 1215/2012 (uudelleenlaadittu) tarkoitetulla tavalla, kun oikeudesta maksun perimiseen säädetään tieliikenteen turvallisuudesta annetussa laissa (Zakon o sigurnosti prometa na cestama) ja säännöissä, jotka koskevat kunnallisten toimintojen harjoittamista julkisen vallan omina toimintoina, ja kun otetaan erityisesti huomioon, että jos havaitaan ajoneuvo, jossa ei ole pysäköintilipuketta tai jossa oleva pysäköintilipuke ei ole voimassa, tähän ajoneuvoon kohdistuu välittömästi päivälipukkeen maksua koskeva velvoite, ikään kuin se olisi ollut pysäköitynä koko päiväksi, riippumatta pysäköintipaikan käytön täsmällisestä kestosta, jolloin tämän päivälipukkeen maksun periminen on luonteeltaan seuraamus, samalla kun on täsmennettävä, että joissain jäsenvaltioissa tällaista pysäköintiä pidetään liikenne rikkomuksena?
- 3) Voivatko tuomioistuimet edellä mainituissa oikeusriidoissa, jotka koskevat pysäköintiä kadulle ja yleiselle tielle, silloin kun oikeudesta maksun perimiseen säädetään tieliikenteen turvallisuudesta annetussa laissa ja säännöissä, jotka koskevat kunnallisten toimintojen harjoittamista julkisen vallan omina toimintoina, antaa asiakirjan tiedoksi toisessa jäsenvaltioissa oleville vastaajille oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 1393/2007 mukaisesti?

Mikäli edellisten kysymysten perusteella todetaan, että tällainen pysäköinti on siviilioikeudellinen asia, esitetään seuraavat lisäkysymykset:

- 4) Nyt käsiteltävässä asiassa sovelletaan oletettavaa, jonka mukaan sopimus on tehty pysäköimällä ajoneuvo kadulle paikkaan, joka on merkitty vaakasuoralla ja/tai pystysuoralla merkinnällä, eli katsotaan, että sopimus tehdään pysäköimällä ja että jos hintaa ei makseta pysäköinnin tuntihinnan mukaan, on maksettava päivälipuke. Näin ollen esitetään kysymys siitä, onko oletettava sopimuksen tekemisestä pysäköimällä ja suostumuksen antamisesta päivälipukkeen hinnan maksamiseen, jos lipuketta ei osteta

pysäköinnin tuntihinnan mukaan tai ostetun lipukkeen voimassaoloaika päättyy, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 artiklassa vahvistettujen palvelujen tarjoamista koskevien perustavanlaatuisten määräysten ja Euroopan unionin oikeusjärjestyksen muiden määräysten vastainen.

- 5) Nyt käsiteltävässä asiassa ajoneuvo pysäköitiin Zadariin, ja tästä syystä on olemassa yhteys tämän sopimuksen ja Kroatian tuomioistuimen välillä, mutta onko tämä pysäköinti asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettu ”palvelu”, kun otetaan huomioon, että palvelun käsite edellyttää sitä, että sopimuspuoli, joka suorittaa palvelun, toteuttaa tietyn toimenpiteen eli että se toteuttaa tämän tietyn toimenpiteen vastiketta vastaan, joten on esitettävä kysymys siitä, onko kantajan toteuttama toimenpide riittävä, jotta sitä voidaan pitää palveluna? Jos Kroatian tuomioistuimilla ei ole erityistä toimivaltaa asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdan nojalla, vastaajan kotipaikan tuomioistuin olisi toimivaltainen tutkimaan asian.
- 6) Voidaanko pysäköintiä kadulle ja yleiselle tielle pitää asetuksen N:o 1215/2012 24 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettuna kiinteän omaisuuden vuokrauksena, kun oikeus maksun perimiseen vahvistetaan tieliikenteen turvallisuudesta annetussa laissa ja säännöissä, jotka koskevat kunnallisten toimintojen harjoittamista julkisen vallan omina toimintoina, ja maksu peritään vain tietyltä ajanjaksolta päivän aikana?
- 7) Jos nyt käsiteltävässä asiassa ei voida soveltaa edellä mainittua olettaa siitä, että pysäköinti merkitsee sopimuksen tekemistä (neljäs ennakkoratkaisukysymys), voidaanko tällaista pysäköintiä, jonka osalta pysäköintimaksun perimistä koskeva toimivalta perustuu tieliikenteen turvallisuudesta annettuun lakiin, jossa säädetään päivämaksun maksamisesta, jos pysäköintilipuketta ei ole maksettu etukäteen pysäköintipaikan käyttöajan mukaan tai jos maksetun pysäköintilipukkeen voimassaoloaika on päättynyt, pitää asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettuna sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevana asiana?
- 8) Nyt käsiteltävässä asiassa ajoneuvo pysäköitiin ennen Kroatian tasavallan liittymistä Euroopan unioniin eli konkreettisesti 30.6.2012 klo 13.02. Tästä syystä esitetään kysymys siitä, onko sen nyt käsiteltävässä asiassa sovellettava sovellettavaan lakiin liittyviä asetuksia N:o 593/2008 tai N:o 864/2007, kun otetaan huomioon niiden ajallinen soveltamisala.

Jos Euroopan unionin tuomioistuin on toimivaltainen antamaan vastauksen aineellisen lainsäädännön osalta, esitetään seuraava kysymys:

- 9) Ovatko olettaa sopimuksen tekemisestä pysäköimällä ja olettaa suostumuksen antamisesta päivälipukkeen hinnan maksamiseen, jos

lipuketta ei hankita pysäköinnin tuntihinnan mukaan tai lipukkeen mukainen voimassaolo on päättynyt, SEUT 56 artiklassa vahvistettujen palvelujen tarjoamista koskevien perussääntöjen ja Euroopan unionin oikeusjärjestyksen muiden oikeussääntöjen vastaisia riippumatta siitä, onko ajoneuvon omistaja luonnollinen henkilö vai oikeushenkilö? Toisin sanoen voidaanko aineellisen lainsäädännön määrittämiseksi nyt käsiteltävään asiaan soveltaa asetuksen N:o 593/2008 4 artiklan säännöksiä (kun asiakirja-aineistoon ei sisälly mitään näyttöä, joka osoittaisi, että osapuolet olisivat tehneet sopimuksen sovellettavasta laista)?

- Jos katsottaisiin, että sopimus on tehty, olisiko nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä palvelujen suorittamista koskeva sopimus, eli voidaanko tätä pysäköintisopimusta pitää asetuksen N:o 593/2008 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna palveluna?
- Voitaisiko toissijaisesti tätä pysäköintiä pitää asetuksen N:o 593/2008 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna vuokrasopimuksena?
- Toissijaisesti, jos tähän pysäköintiin on sovellettava asetuksen N:o 593/2008 4 artiklan 2 kohdan säännöksiä, esitetään kysymys siitä, mikä on nyt käsiteltävässä asiassa luonteenomainen suoritus, kun otetaan huomioon, että kantaja lähinnä vain merkitsee katuun pysäköintiä varten varatun alueen ja perii pysäköintimaksun, kun vastaaja puolestaan pysäköi ja maksaa pysäköintimaksun. Jos näet katsottaisiin, että luonteenomainen suoritus on kantajan suoritus, sovellettaisiin Kroatian lainsäädäntöä, mutta jos luonteenomainen suoritus olisi vastaajan suoritus, sovellettaisiin Slovenian lainsäädäntöä. Koska oikeudesta pysäköintimaksun perimiseen säädetään tässä tapauksessa kuitenkin Kroatian lainsäädännössä, johon sopimuksella on näin ollen läheisempi yhteys, voidaanko kuitenkin nyt käsiteltävässä asiassa soveltaa myös asetuksen N:o 593/2008 4 artiklan 3 kohdan säännöksiä?
- Jos katsotaan, että kyseessä on asetuksessa N:o 864/2007 tarkoitettu sopimukseen perustumaton velvoite, voitaisiko tätä sopimukseen perustumatonta velvoitetta pitää vahinkotapahtumana, jolloin sovellettava lainsäädäntö määräytyisi asetuksen N:o 864/2007 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti?
- Voitaisiko tällaista pysäköintiä toissijaisesti pitää perusteettomana etuna, jolloin sovellettava laki määräytyisi asetuksen N:o 864/2007 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti?
- Voitaisiko tällaista pysäköintiä toissijaisesti pitää asiainhuoltona, jolloin sovellettava laki määräytyisi asetuksen N:o 864/2007 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti?

- Voitaisiinko tällaista pysäköintiä toissijaisesti pitää vastaajan sopimuksentekotuottamuksena (*culpa in contrahendo*), jolloin sovellettava laki määräytyisi asetuksen N:o 864/2007 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti?

Unionin oikeussäännöt, joihin on viitattu

SEUT 56 artikla.

Sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista 11.7.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007 (Rooma II) 4 artiklan 1 kohta, 10 artiklan 1 kohta, 11 artiklan 1 kohta ja 12 artiklan 1 kohta (EUVL 2007, L 199, s. 40; jäljempänä asetus N:o 864/2007).

Oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa ('asiakirjojen tiedoksianto') ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta 13.11.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1393/2007 (EUVL 2007, L 324, s. 79; jäljempänä asetus N:o 1393/2007), sellaisena kuin se on muutettuna 13.5.2013 annetulla neuvoston asetuksella N:o 517/2013 (EUVL 2013, L 158, s. 1).

Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista 17.6.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) (EUVL 2008, L 177, s. 6; jäljempänä asetus N:o 593/2008) 4 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta ja 2 kohta.

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 (uudelleenlaadittu) (EUVL 2012, L 351, s. 1; jäljempänä asetus N:o 1215/2012) 7 artiklan 1 ja 2 kohta ja 24 artiklan 1 alakohta, sellaisena kuin kyseinen asetus on muutettuna 15.5.2014 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella N:o 542/2014 (EUVL 2014, L 163, s. 1) ja 26.11.2014 annetulla komission delegoidulla asetuksella (EU) 2015/281 (EUVL 2015, L 54, s. 1).

Kansalliset oikeussäännöt, joihin on viitattu

Tieliikenteen turvallisuudesta annetun lain (Zakon o sigurnosti prometa na cestama, "Narodne novine" nro 67/2008, 48/2010 ja 74/2011) 1 §:ssä säädetään, että tämän lain tarkoituksena on vahvistaa keskinäisiä suhteita koskevat perusperiaatteet, vahvistaa säännöt tieliikenteen käyttäjien ja muiden henkilöiden käyttäytymiselle tieliikenteessä, perusvaatimukset, joiden on täytyttävä yleisillä teillä tieliikenteen turvallisuuden kannalta, liikennesäännöt, liikennemerkkijärjestelmä ja toimivaltaisten viranomaisten edustajien antamat ohjeet. Lain 5 §:n 1 momentin 6 kohdassa säädetään, että paikallisyhteisöt ja itsehallinnolliset alueet säätävät tämän lain mukaisesti sisäministeriön

ennakkosuostumuksella liikenteestä omalla alueellaan ja erityisesti pysäköintialueista ja -muodoista, pysäköintikielloista ja rajoitetun pysäköinnin vyöhykkeistä.

Kunnallisten palvelujen hallinnoinnista annetun lain (Zakon o komunalnom gospodarstvu, "Narodne novine" nro 36/1995, 109/1995, 21/1996, 70/1997, 128/1999, 57/2000, 129/2000, 59/2001, 26/2003 – Zakon o komunalnom gospodarstvu (konsolidoitu teksti), 82/2004, 110/2004, 178/2004, 38/2009, 79/2009, 153/2009, 153/2009, 49/2011, 84/2011, 90/2011 ja 144/2012) 1 §:n 2 momentissa säädetään, että kyseisessä laissa tarkoitetaan kunnallisten palvelujen hallinnoinnilla kunnan toimintojen harjoittamista, erityisesti kunnallisten palvelujen suorittamista luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden hyväksi, rakennusten rahoittamista ja kaupungin infrastruktuuriin kuuluvien rakenteiden ja laitosten ylläpitoa kokonaisjärjestelmänä kuntien, kaupunkien ja Zagrebin kaupungin alueella sekä maakuntien alueella, jos tässä laissa niin säädetään.

Kunnallisten palvelujen hallinnoinnista annetun lain 3 §:ssä säädetään, että kyseisessä laissa tarkoitettut kunnan toiminnot sisältävät erityisesti juomaveden toimittamisen, jäteveden keräämisen ja käsittelyn, julkisen liikenteen, puhtaanapidon, kunnan jätehuollon, yleisen katuvalaistuksen ja julkisten alueiden ylläpidon.

Pysäköintimaksun perimisen järjestämisestä ja sitä koskevasta menettelystä Zadarin kaupungissa tehdyssä päätöksessä (Odluka o organizaciji i načinu naplate parkiranja u Gradu Zadru; "Glasnik Grada Zadra" nro 4/2011) vahvistetaan pysäköintivyöhykkeet, ajanjakso, jolta pysäköintimaksut peritään kadunvarsipysäköinnistä, ja pysäköinnin tuntihinta.

Velvoiteoikeudesta annetun lain (Zakona o obveznim odnosima, "Narodne novine" nro 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015 ja 29/2018) 550–578 §:ssä säädetään vuokrasopimuksesta. Kiinteää omaisuutta koskeva vuokrasopimus on tehtävä kirjallisesti.

Näissä säännöksissä vahvistetaan yhtäältä, että vuokranantajan on luovutettava tavara vuokralleottajalle ja pidettävä tämä asianmukaisessa kunnossa sovittua käyttöä varten. Jotta vuokranantaja pitäisi tavaran asianmukaisessa kunnossa sovittua käyttöä varten, hänellä on velvollisuus huolehtia kuluista, joita aikanaan aiheutuu tarpeellisista korjauksista, ja vuokralleottaja on velvollinen sallimaan näiden korjauksen tekemisen. Vähäisistä korjauksista ja tavaran tavanomaisesta käytöstä johtuvat kulut kuuluvat kuitenkin vuokralleottajan maksettaviksi.

Toisaalta vuokralleottaja on velvollinen maksamaan vuokran sopimuksessa tai laissa vahvistetussa määräajassa ja sopimusehtojen tai lain säännösten puuttuessa tavanomaisen käytännön mukaan paikassa, jossa tavara luovutetaan vuokralleottajalle. Ellei sopimuksessa tai lain säännöksessä toisin todeta, vuokra maksetaan vuokra-ajan päätyttyä eli vuosineljänneksittäin, jos vuokrasopimus on tehty vähintään vuoden ajaksi. Jos sopimus tehdään toistaiseksi voimassa

olevaksi, vuokra maksetaan kuukausittain, ellei toisin sovita. Vuokranmaksun laiminlyönnin ja vuokrasopimukseen perustuvien muiden saatavien osalta kiinteän omaisuuden vuokranantajalla on panttioikeus omaisuuteen, jonka vuokralleottaja on tuonut kiinteistöön, ja siihen voidaan kohdistaa pakkotäytäntöönpano ja vuokralleottaja voi pidättää sen itsellään näiden saatavien maksamiseen saakka. Vuokrasopimus, jonka kesto ei ole määritelty ja jonka kesto ei voida määrittellä myöskään olosuhteiden tai paikallisten käytäntöjen perusteella, päättyy irtisanomisella, jonka kumpi tahansa sopimuspuolista voi antaa tiedoksi toiselle sopimuspuolelle sovitun irtisanomisajan mukaisesti ja, jos irtisanomisaikaa ei ole määritelty sopimuksessa tai laissa tai paikallisissa käytännöissä, tämä irtisanomisaika on kahdeksan päivää irtaimen omaisuuden vuokrauksen yhteydessä ja 30 päivää kiinteän omaisuuden vuokrauksen yhteydessä, minkä lisäksi kiinteistöä koskeva sopimus on irtisanottava kirjallisesti.

Tiivistelmä tosiseikoista ja pääasian oikeudenkäynnistä

- 1 Vastaaja pysäköi 30.6.2012 klo 13.02 henkilöauton yleiselle tielle Kroatiaassa sijaitsevan Zadarin eräälle kadulle maksamatta etukäteen pysäköintilipuketta, ja kantaja määräsi valvonnan perusteella maksettavaksi päivälipukkeen, jota vastaaja ei kuitenkaan maksanut.
- 2 Kantaja aloitti 20.2.2017 pakkotäytäntöönpanon Pulan notaarin välityksellä esittämällä todistusvoimaiseen asiakirjaan perustuvan täytäntöönpanohakemuksen.
- 3 Notari, joka toimi todistusvoimaiseen asiakirjaan perustuvan täytäntöönpanohakemuksen perusteella, antoi 8.3.2017 todistusvoimaiseen asiakirjaan perustuvan täytäntöönpanomääräyksen, jolla se määräsi täytäntöönpanon kohteena olevan osapuolen eli vastaajan maksamaan 84 HRK päivälipuketta koskevasta pääsaatavasta, 1 235 HRK jo aiheutuneista menettelyyn liittyvistä kuluista sekä 506,25 HRK ennakoitavissa olevista menettelykuluista.
- 4 Todistusvoimaiseen asiakirjaan perustuva täytäntöönpanomääräys annettiin tiedoksi kirjatulla kirjeellä vastaanottotodistuksin, ja täytäntöönpanon kohteena oleva osapuoli vastusti kyseistä päätöstä, mistä syystä asia saatettiin toimivaltaisen kauppatuomioistuimen käsiteltäväksi. Tämä kumosi todistusvoimaiseen asiakirjaan perustuvan täytäntöönpanomääräyksen, jolla oli määrätty pakkotäytäntöönpanosta, ja kyseinen menettely jatkui siviilioikeudellisena menettelynä, joka pantiin vireille maksuvaatimusta koskevalla vastustuksella. Trgovački sud u Pazinu (Pazin kauppatuomioistuin, Kroatia) totesi, että se ei ollut toimivaltainen, ja siirsi asian Trgovački sudu u Zadrun (Zadarin kauppatuomioistuin, Kroatia) ratkaistavaksi. Trgovački sud u Zadru totesi, ettei se ole toimivaltainen, ja siirsi nyt käsiteltävän asian Visoko trgovačkom sudu Republike Hrvatsken (ylempi kauppatuomioistuin, Kroatia) ratkaistavaksi.

Tiivistelmä ennakkoratkaisupyyntöjen perusteluista

- 5 Vaikka pääsaatava on arvoltaan vähäinen, käytännössä tuomioistuimissa on käsiteltävänä suuri määrä samankaltaisia asioita, ja ennakkoratkaisukysymyksiin annettavat vastaukset eivät ole niin ilmeisiä, ettei niistä jäisi kohtuullista epäilyä, Koska Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Kroatian tasavallan ylempi kauppatuomioistuin) on tässä oikeudenkäynnissä ylin tuomioistuin, on näin ollen päätetty esittää tämä ennakkoratkaisupyyntö kaikista avoinna olevista kysymyksistä unionin tuomioistuimelle, jotta se antaisi ratkaisun siitä, ovatko Kroatian tuomioistuimet toimivaltaisia antamaan ratkaisun nyt käsiteltävässä asiassa, ja mikäli tähän vastataan myöntävästi, esitetään toissijaisesti kysymys siitä, minkä oikeussääntöjen perusteella sovellettava aineellinen lainsäädäntö määräytyy.

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

- 6 Unionin tuomioistuin totesi 9.3.2017 antamassaan tuomiossa Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), että asetusta N:o 1215/2012 on tulkittava siten, että toimiessaan heille kansallisessa lainsäädännössä annetun toimivallan mukaisesti ”todistusvoimaiseen asiakirjaan” perustuvissa täytäntöönpanomenettelyissä julkiset notaarit Kroatiassa eivät kuulu tässä asetuksessa tarkoitetun ”tuomioistuimen” käsitteen alaan.
- 7 Pääasiassa notaari antoi asetuksen N:o 1393/2007 14 artiklan nojalla todistusvoimaiseen asiakirjaan perustuvan täytäntöönpanomääräyksen vastaajalle tiedoksi 8.3.2017 päivätyllä kirjatulla kirjeellä vastaanottotodistuksin.
- 8 Koska yhtäältä asetuksen N:o 1393/2007 1 artiklan nojalla kyseistä asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, joissa oikeudenkäynti asiakirja tai muu asiakirja on lähetettävä tiedoksianto varten jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon, ja koska toisaalta Kroatiassa notaarit eivät toimiessaan sen toimivallan mukaisesti, joka heille annetaan kansallisessa lainsäädännössä ”todistusvoimaiseen asiakirjaan” perustuvissa täytäntöönpanomenettelyissä, kuulu asetuksessa N:o 1215/2012 tarkoitetun ”tuomioistuimen” käsitteen piiriin, esitetään ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys siitä, onko notaareilla lupa suorittaa asiakirjan tiedoksianto asetuksen N:o 1393/2007 nojalla, kun he antavat tiedoksi päätöksiään asioissa, joihin ei sovelleta asetusta N:o 1215/2012.
- 9 Koska notaarit eivät toisin sanoen kuulu asetuksen N:o 1215/2012 mukaisen ”tuomioistuimen” käsitteen piiriin, voivatko he toimiessaan kansallisessa lainsäädännössä heille annetun toimivallan mukaisesti pakkotäytäntöönpanomenettelyissä ”todistusvoimaisen asiakirjan” perusteella soveltaa asiakirjojen tiedoksianto koskevia säännöksiä asetuksen N:o 1393/2007 mukaisesti?

Toinen ja kolmas ennakkoratkaisukysymys

- 10 Samoin tulee esiin kysymys siitä, onko pysäköinti nyt käsiteltävässä asiassa luonteeltaan yksityisoikeudellista tai kaupallista.
- 11 Nyt käsiteltävässä asiassa on ilmeistä, että kantajan toimivalta periä maksu pysäköinnistä perustuu tieliikenteen turvallisuudesta annetun lain säännöksiin. Kyseisen lain 5 §:n 1 momentin 6 kohdan nojalla kaikki kunnat ja kaupungit ovat tehneet päätöksen pysäköintivyöhykkeistä ja delegoineet julkiseen valtaan perustuvan etuoikeutensa kunnalliselle kaupalliselle yhtiölle, joka on perustettu huolehtimaan pysäköintimaksujen keruusta. Edellä mainitut pysäköintivyöhykkeistä tehtävät päätökset, joilla säännellään pysäköintimaksujen keruuta, perustuvat sekä tieliikenteen turvallisuudesta annetun lain että kunnallisten toimintojen harjoittamista koskevien sääntöjen mukaisiin julkisen vallan etuoikeuksiin, siten kuin ne vahvistetaan kunnallisten palvelujen hallinnoinnista annetussa laissa.
- 12 Kantajalla, joka on Zadarin kaupungin kunnallisten toimintojen harjoittamista varten perustama kaupallinen yhtiö, on pysäköintimaksujen perimistä Zadarin kaupungissa koskevasta järjestelystä ja menettelystä tehdyn päätöksen nojalla lupa kerätä pysäköintimaksuja. Kyseinen päätös sisältää muun muassa säännöksiä pysäköintimaksujen perimisestä yleisillä teillä sijaitsevilta yleisiltä pysäköintivyöhykkeiltä, jotka ovat tiellä ja jalkakäytävällä sijaitsevia pysäköintivyöhykkeitä, jotka on erityisesti määritelty vaakasuoralla ja/tai pystysuoralla merkinnällä tieliikenneturvallisuudesta annetun lainsäädännön mukaisesti, samalla tavoin kuin tehdään tiestön ulkopuolella sijaitsevilla pysäköintivyöhykkeillä. Edellä mainitussa päätöksessä (samoin kuin kaupunkien ja kuntien tekemissä muissa samanlaisissa päätöksissä) määritellään pysäköintivyöhykkeet, ajanjakso, jonka aikana pysäköintimaksuja peritään kadulla, pysäköinnin tuntihinta kullakin vyöhykkeellä, samoin kuin mahdollinen pysäköinnin keston rajoitus tietyllä vyöhykkeellä, ja päiväpysäköntilipukkeen hinta, jos havaitaan ajoneuvo, josta ei ole maksettu pysäköintimaksun tuntihintaa tai jossa olevan etukäteen maksetun pysäköntilipukkeen voimassaoloaika on päättynyt. Vaikka tässä yhteydessä on olemassa päivälipukkeelle määritelty hinta, sitä ei ole mahdollista ostaa etukäteen koko pysäköintipäivän ajaksi.
- 13 Vaikka nyt käsiteltävässä asiassa havaittiin ajoneuvon olleen pysäköintialueella klo 13.02 lähtien, kantaja vaatii vastaajaa maksamaan päivälipukkeen hinnan ikään kuin ajoneuvo olisi ollut pysäköitynä koko päivän. Tästä syystä pysäköinnin hinta määräytyy sellaisten toimivaltuuksien mukaan, jotka perustuvat pakottaviin säännöksiin eli tieliikenneturvallisuudesta annetun lain säännöksiin, ja tämä tapahtuu käyttäjiin nähden yksipuolisesti, joten jos hintaa ei makseta vapaaehtoisesti tuntikohtaisesti, se vahvistetaan koko pysäköintipäiväksi riippumatta siitä, miten pitkän ajan ajoneuvo oli pysäköitynä. Tästä voidaan päätellä, että kyseessä ovat seuraamuksen luonteiset säännökset eli säännökset, jotka koskevat sellaisen erityisen sakon maksamista, joka on suoritettava, koska

pysäköinnistä ei maksettu vapaaehtoisesti etukäteen tuntihinnan mukaan tai koska maksettu pysäköinti-aika on jo päättynyt.

- 14 Kroatian oikeuskäytännössä sovelletaan olettaa, jonka mukaan tällaisissa oikeudellisissa tilanteissa on tehty sopimus pysäköinnistä kadulle, koska katsotaan, että tämän pysäköintipaikaksi merkityn yleisen tien pysäköintipaikan käyttäjät tekevät sopimuksen. Pysäköintimaksut peritään näillä vyöhykkeillä päivän tietyiltä ajanjaksoilta (eikä siis 24 tunnilta päivässä), ja pysäköinnin hinta vahvistetaan sen vyöhykkeen mukaan, jossa pysäköintipaikka sijaitsee. Ajoneuvon pysäköivän henkilön velvollisuutena on hankkia pysäköintilipuke tietylle ajanjaksolle (pysäköintivyöhykkeen mukaan), ja jos todetaan, että ajoneuvolla ei ole etukäteen ostettua lipuketta, peritään pysäköinnin päivälipukkeen hinta.
- 15 Katsotaan, että tällaisen pysäköintimaksun perimistä koskevan sopimuksen tekemisen osalta toimivaltaisista ovat yleiset siviilituomioistuimet, mutta osassa jäsenvaltioita kyseessä on vastuu rikkomuksesta, josta määrätään seuraamus, jos pysäköinnistä yleisellä tiellä, joka on merkitty pysäköintipaikaksi, ei ole suoritettu maksua, ja tämä vastuu rikkomuksesta merkitsee lähinnä, että on maksettava huomattavasti suurempi hinta kuin olisi pitänyt alun perin maksaa vapaaehtoisesti.
- 16 Pysäköintimaksun perimisestä määräävät ja määräyksiä soveltavat lähinnä paikallisyhteisöt (kaupungit), joille on delegoitu poliisivaltuuksia ja kunnallisia poliisin edustajia koskevia valtuuksia näiden vähäisistä liikenne rikkomuksista suoritettavien maksujen perimiseksi. Kroatiassa oikeushenkilöt, joiden tehtävänä on pysäköintimaksujen periminen (tässä tapauksessa kantaja), apunaan pysäköinninvalvojat tekevät säännöllisesti kadunvarsipysäköintiin kohdistuvia valvontakerroksia ja tarkastavat, onko ajoneuvolle hankittu pysäköintilipuke tai onko kesto-aika, jolla pysäköintilipuke on hankittu, päättynyt, ja kun nämä pysäköinninvalvojat havaitsevat ajoneuvon, jolle ei ole hankittu pysäköintilipuketta, he kirjoittavat päivälipukkeen. Nämä luonnolliset henkilöt eli pysäköinninvalvojat ovat sopimussuhteessa (työsopimus tai sopimus palvelujen suorittamisesta itsenäisenä ammatinharjoittajana) paikallisyhteisöjen tai itsehallintoalueiden pysäköintimaksun perimiseen valtuuttamien oikeushenkilöiden kanssa.
- 17 Tästä syystä nyt käsiteltävän asian kohteena ei ole pysäköinti rakennetuille pysäköintialueille, joilla käyttäjät olisivat saaneet pääsyn suljetulle, tarkasti määritetylle pysäköintipaikalle ja joilla käyttäjät ottavat erityisiä pysäköintilipukkeita tai -tositteita, jotka osoittavat saapumisajan tälle pysäköintipaikalle. Tällaisen pysäköinnin osalta on todettava, että kyseessä on pysäköinti, joka muodostaa perinteisen siviilioikeudellisen sopimuksen, joka kuuluu tästä syystä siviilioikeuden piiriin.
- 18 Toinen ero nyt käsiteltävän asian kohteena olevan pysäköinnin ja perinteisen siviilioikeudellisen sopimuksen välillä on myös pysäköinnin kesto ja maksutapa, koska silloin, kun kyseessä on pysäköinti, josta säädetään tieliikenteen

turvallisuudesta annetun lain nojalla, pysäköinnin tapahduttua on hankittava pysäköintilipuke yleisellä tiellä sijaitsevasta pysäköintimittarista (tai lähetettävä tekstiviesti pysäköintimaksun suorittamiseksi), ja tämä on tehtävä tietyn ajanjaksoksi etukäteen. Jos ajanjakso, jolle lipuke hankittiin, on päättynyt, maksetaan päivälipuke (esim. jos henkilö pysäköi ajoneuvonsa klo 15.05 ja maksaa tunnin pituisesta pysäköinnistä eli klo 16.05 saakka, hän saa klo 16.25 maksamääräyksen koko päivälipukkeen hinnasta tai hänen on maksettava koko pysäköintipäivän hinta riippumatta siitä, onko hän mahdollisesti maksanut etukäteen pysäköinnin tuntihinnan, ja vaikka tästä pysäköintipaikasta ei perittäisi pysäköintimaksua esim. klo 17.00 jälkeen).

- 19 Koska kantaja väittää nyt käsiteltävässä asiassa, että vastaaja pysäköi ajoneuvonsa 30.6.2012 klo 13.02 ja että kantajan mukaan on maksettava määrä, joka vastaa koko päivän pituista pysäköintiä, voidaan päätellä, että tällä määrällä on seuraamuksen vaikutukset, koska on suoritettava päivälipukkeen määrä siitä huolimatta, että on hyvin todennäköistä, että ajoneuvo ei ole ollut pysäköitynä koko päivää, kun henkilö, joka tarkastaa, onko alueella ajoneuvoja, joissa ei ole pysäköintilipuketta, ei havainnut ajoneuvoa ennen kellonaikaa 13.02. Vastaavasti pysäköintimaksun periminen, joka on vapaasti tehtävän sopimuksen kohteena, alkaa hetkellä, jona ajoneuvo saapuu pysäköintipaikalle, ja saatavana oleva määrä peritään, kun ajoneuvo poistuu pysäköintipaikalta, koska pysäköinnin hinta sisältää vain keston saapumisesta pysäköintipaikalle siihen, kun ajoneuvo poistuu pysäköintipaikalta.
- 20 Yhteisöjen tuomioistuin totesi 14.10.1976 antamassaan tuomiossa LTU (C-29/76, EU:C:1976:137), että yksityisoikeudellinen asia on itsenäinen käsite, joka ei riipu tuomioistuimen jäsenvaltion kansallisesta oikeudesta. Se korosti, että jotkin tilanteet, joissa ovat vastakkain viranomaisen (riippumatta siitä, onko tämä viranomaisen muodoltaan kaupallinen yhtiö) ja yksityisoikeudellinen henkilö, voivat kuulua yleissopimuksen (tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27.9.1968 tehty yleissopimus, EYVL 1972, L 299, s. 32) soveltamisalaan, mutta tilanne on erilainen silloin, jos viranomaisen toimii julkisen vallan käyttäjänä. Näin tapahtuu silloin, jos riita liittyy maksun perimiseen julkisen palvelun tai laitteiden käytöstä, jos tämä käyttö on pakollista ja yksinomaista ja jos tämän palvelun hinta tai tämän hinnan laskutapa määräytyy yksipuolisesti käyttäjiä varten.
- 21 Yhteisöjen tuomioistuin selvensi 16.12.1980 antamassaan tuomiossa Alankomaat v. Rüffer (C-814/79, EU:C:1976:137) vielä yksityisoikeudellisen asian käsitettä ja korosti, että kyseisessä asiassa oli kyseessä oikeudenkäynti, jossa olivat vastakkain viranomaisen ja yksityisoikeudellinen henkilö ja jonka yhteydessä viranomaisen käytti julkista valtaa, riippumatta siitä, että vaaditaan vain niiden kulujen korvaamista, joita on aiheutunut hyllyn ja peräkärryn vetämisestä, ja että näin ollen tämän oikeudenkäynnin ei voida katsoa olevan ”yksityisoikeudellinen asia”. Jotta viranomaisen ja yksityisoikeudellisen henkilön välisen riidan voitaisiin katsoa sisältyvän ”yksityisoikeuden” piiriin, oikeudenkäynnissä on mahdollisimman pitkälle taattava tästä yleissopimuksesta jäsenvaltiolle ja

yksityishenkilölle johtuvien oikeuksien ja velvoitteiden samankaltaisuus ja yhdenmukaisuus.

- 22 Nyt käsiteltävässä asiassa on kiistatonta, että vastaaja on yksityisoikeudellinen henkilö, että kantaja on oikeushenkilö, jonka Zadarin kaupunki on perustanut kunnallisten toimintojen harjoittamista varten, ja että pysäköintimaksujen perimistä koskeva toimivalta perustuu tieliikenteen turvallisuudesta annettuun lakiin, joka on julkisoikeudellinen pakottava säädös. Pysäköintipaikan käytöstä maksettava määrä määräytyy yksipuolisesti, ja se on ainoa olemassa oleva menettely ajoneuvojen omistajille, jos nämä haluavat pysäköidä kadulla (niiden pysäköintipaikkojen lukumäärä ja saatavuus, jotka eivät ole kadulla, ovat kaupungeissa erittäin vähäisiä). Koska nyt käsiteltävän asian kohteena on päivälipuketta koskevan maksun periminen, mihin sisältyy seuraamus, koska sen suuruus ei määräydy pysäköinnin keston mukaan vaan ikään kuin ajoneuvo olisi pysäköity koko päiväksi, vaikka tämä ajoneuvo havaittiin pysäköintipaikalla vasta klo 13.02, esitetään kysymys siitä, ovatko Kroatian tuomioistuimet toimivaltaisia antamaan tuomioita eli voivatko Kroatian tuomioistuinten tuomiot olla pakkotäytäntöpanon kohteena muissa jäsenvaltioissa vai pitäisikö kantajan aloittaa oikeudenkäynti vastaajan kotipaikan tuomioistuimessa.
- 23 Edellä esitetyn perusteella ja niiden oikeudellisten seikkojen mukaisesti, joita on esitetty tuomioissa C-29/76 ja C-814/79, esitetään kysymys siitä, voidaanko pysäköinnin kadulla tai yleisellä tiellä katsoa olevan asetuksessa N:o 1215/2012 tarkoitetulla tavalla siviilioikeudellinen asia, kun oikeudesta maksun perimiseen säädetään tieliikenteen turvallisuudesta annetussa laissa ja säännöissä, jotka koskevat kunnallisten toimintojen harjoittamista julkisen vallan omina toimintoina, kun otetaan huomioon, että kun havaitaan ajoneuvo, jossa ei ole pysäköintilipuketta tai jossa on pysäköintilipuke, joka ei ole voimassa, tähän ajoneuvoon kohdistuu välittömästi päivälipukkeen maksua koskeva velvoite, ikään kuin se olisi ollut pysäköitynä koko päivän, riippumatta pysäköintipaikan käytön täsmällisestä kestosta.
- 24 Samoin esitetään kysymys siitä, voivatko tuomioistuimet edellä mainituissa oikeusriidoissa, jotka koskevat pysäköintiä kadulle ja yleiselle tielle, silloin kun oikeudesta maksun perimiseen säädetään tieliikenteen turvallisuudesta annetussa laissa ja säännöissä, jotka koskevat kunnallisten toimintojen harjoittamista julkisen vallan omina toimintoina, antaa asiakirjan tiedoksi toisessa jäsenvaltioissa oleville vastaajille asetuksen N:o 1393/2007 mukaisesti.

Neljäs ennakkoratkaisukysymys

- 25 Siinä tapauksessa, että edellä mainittujen kysymysten perusteella todetaan, että tällainen pysäköinti on siviilioikeudellinen asia, esitetään seuraava lisäkysymys: ovatko Kroatian tuomioistuimet toimivaltaisia tutkimaan kanteen ja antamaan ratkaisun asetuksen N:o 1215/2012 nojalla? Kyseisen asetuksen 4 artiklassa vahvistetaan, että kanne sellaista henkilöä vastaan, jolla on kotipaikka jäsenvaltiossa, nostetaan hänen kansalaisuudestaan riippumatta tuon jäsenvaltion

tuomioistuimessa. Nyt käsiteltävässä asiassa vastaajan kotipaikka on kuitenkin toisessa jäsenvaltiossa, Sloveniassa, ja on mahdollista määrittää toimivalta kyseisen asetuksen 7 artiklan tai mahdollisesti 24 artiklan 1 alakohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Lisäksi kyseisen asetuksen 7 artiklan erityistä toimivaltaa koskevien säännösten perusteella esitetään kysymys siitä, onko kyseessä sopimukseen perustumaton vahingonkorvausvastuu.

- 26 Koska Kroatian oikeuskäytännössä sovelletaan olettaa, jonka mukaan sopimus on tehty pysäköimällä ajoneuvo kadulle paikkaan, joka on määritelty vaakasuoralla ja/tai pystysuoralla merkinnällä, eli katsotaan, että sopimus tehdään pysäköimällä ja että jos hintaa ei makseta pysäköinnin tuntihinnan mukaan, on maksettava päivälipuke, nyt käsiteltävässä asiassa esitetään kysymys siitä, onko tämä olettaa sopimuksen tekemisestä pysäköimällä ja suostumuksen antamisesta päivälipukkeen hinnan maksamiseen, jos lipuketta ei osteta pysäköinnin tuntihinnan mukaan tai ostetun lipukkeen voimassaoloaika päättyy, SEUT 56 artiklassa vahvistettujen palvelujen tarjoamista koskevien perustavanlaatuisten määräysten ja unionin oikeusjärjestyksen muiden määräysten vastainen riippumatta siitä, onko ajoneuvon omistaja luonnollinen henkilö vai oikeushenkilö

Viides ja kuudes kysymys

- 27 Mikäli sopimus tehdään tällä tavoin pysäköimällä, esitetään lisäksi kysymys siitä, millainen sopimus tehdään, eli onko kyseessä sopimus, jonka perusteella Kroatian tuomioistuimet voivat olla toimivaltaisia asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdan tai 24 artiklan nojalla. Tämä kysymys esitetään kyseisen asetuksen johdanto-osan 15 perustelukappaleen perusteella.
- 28 Koska nyt käsiteltävässä asiassa oletetaan, että pysäköinti kadulle merkitsee sopimuksen tekemistä, esitetään siis kysymys siitä, onko kyseessä palvelujen suorittamista koskeva sopimus tai kiinteän omaisuuden vuokrasopimus, jonka määräyksistä seuraisi kroatialaisten tuomioistuinten erityinen toimivalta, vai onko kyseessä sopimus, jonka osalta ei ole säädetty jonkin toisen jäsenvaltion tuomioistuinten erityistä toimivaltaa koskevasta mahdollisuudesta, vastaajan kotipaikan tuomioistuinta lukuun ottamatta.
- 29 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja, joka on pysäköintioikeuden antaja, on ainoastaan merkinnyt pysäköintipaikan kadulla ja perii maksun pysäköinnistä. Näin ollen esitetään kysymys siitä, onko kyseessä palvelu tai mahdollisesti kiinteän omaisuuden vuokraus. Tämä kysymys esitetään unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön herättämän epävarmuuden perusteella. Se on todennut erityisesti 23.4.2009 antamassaan tuomiossa *Falco Privatstiftung i Rabitsch (C-533/07, EU:C:2009:257, 29 kohta)* muun muassa, että palvelujen käsite edellyttää, että palveluja tarjoava osapuoli harjoittaa määrättyä toimintaa maksua vastaan, joten on kyseenalaista, onko pelkästään pysäköintipaikan merkitseminen, maksun periminen pysäköintimittarin avulla ja pysäköintilipukkeen hankkimista koskeva valvonta riittävä toimenpide, jotta kyseistä sopimusta voitaisiin pitää palvelujen suorittamista koskevana sopimuksena.

- 30 Unionin tuomioistuin totesi lisäksi 14.11.2013 antamassaan määräyksessä *Krejci Lager & Umschlagbetriebs* (C-469/12, EU:C:2013:788), että varastointia koskeva sopimus merkitsee konkreettista toimintaa, joka muodostuu tavaroiden vastaanottamisesta, niiden säilyttämisestä turvallisessa paikassa ja niiden luovuttamisesta toiselle sopimuspuolelle asianmukaisessa kunnossa, ja että tätä sopimusta on pidettävä palvelujen suorittamista koskevana sopimuksena mutta että jos tehdään sopimus tilojen vuokraamisesta, toimivaltaisia ovat ainoastaan sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa kiinteistö sijaitsee.
- 31 Ajoneuvo pysäköitiin tässä tapauksessa Zadarissa, Kroatiaassa, mistä syystä tämän sopimuksen ja Kroatian tuomioistuinten (ensimmäisen asteen tuomioistuin olisi *Trgovački sud u Zadru* (Zadarin kauppatuomioistuin) ja toisessa asteessa ratkaisun antaisi *Visoki trgovački sud Republike Hrvatske* (ylempi kauppatuomioistuin, Kroatia) välillä on yhteys, mutta onko tämä pysäköinti asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettu palvelu? Palvelun käsite edellyttää erityisesti, että palvelun suorittava osapuoli toteuttaa tietyn toimenpiteen eli että se toteuttaa tämän tietyn toimenpiteen vastiketta vastaan, joten esitetään kysymys siitä, onko kantajan toimenpide riittävä, jotta sitä voidaan pitää palveluna. Jos Kroatian tuomioistuimilla ei ole erityistä toimivaltaa kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 alakohdan nojalla, vastaajan kotipaikan tuomioistuin olisi toimivaltainen tutkimaan asian.
- 32 Koska lisäksi tällaisessa pysäköinnissä otetaan haltuun tietty tila kiinteistöstä, on arvioitu, että kyseessä on asetuksen N:o 1215/2012 24 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettu vuokrasopimus. Koska nyt käsiteltävässä asiassa pysäköinti ei sisällä lisäksi mahdollisuutta saada tuloja kyseisestä pysäköintipaikasta vaan ainoastaan sen käytön, on mahdollista tehdä vain vuokrasopimus ilman oikeutta tuottoihin velvoiteoikeutta koskevassa laissa säädettyjen yleissäännösten perusteella.
- 33 Näiden velvoiteoikeutta koskevan lain säännösten perusteella voidaan kuitenkin päätellä, että tällaista kadunvarsipysäköintiä ei voida pitää kiinteän omaisuuden vuokrasopimuksena, koska kyseessä ei ole kirjallisesti tehty sopimus. Vuokrauksen kesto ei ole myöskään määritelty, ja maksun perimisestä säädetään tietyn ajanjakson ajalta päivän aikana (maksu peritään ainoastaan tietystä ajanjaksosta päivän aikana eikä 24 tunnilla päivässä), eikä ole olemassa mitään lakisääteistä panttioikeutta ajoneuvoihin, jotka on pysäköity kyseiseen kiinteistöön. Koska kiinteistön tietty paikka on varattu, on kuitenkin olemassa myös tietty samankaltaisuus vuokraussopimuksen kanssa, koska mahdollisesti voidaan ajatella, että kaikesta huolimatta on tehty vuokrasopimus ja tästä syystä on sovellettava asetuksen N:o 1215/2012 24 artiklan 1 alakohdassa vahvistettuja toimivaltasääntöjä.
- 34 Tästä syystä on esitettävä kysymys siitä, voidaanko pysäköintiä kadulle ja yleiselle tielle pitää asetuksen N:o 1215/2012 24 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettuna kiinteän omaisuuden vuokraussopimuksena, kun oikeus maksun perimiseen vahvistetaan tieliikenteen turvallisuudesta annetussa laissa ja

säännöissä, jotka koskevat kunnallisten toimintojen harjoittamista julkisen vallan toimintoina, ja maksu peritään vain tietyltä ajanjaksolta päivän aikana.

Seitsemäs ennakkoratkaisukysymys

- 35 Jos nyt käsiteltävässä asiassa ei voida soveltaa edellä mainittua oletamaa, jonka mukaan pysäköinti merkitsee sopimuksen tekemistä, esitetään kysymys siitä, voidaanko tällaista pysäköintiä, jonka osalta pysäköintimaksun perimistä koskeva toimivalta perustuu tieliikenteen turvallisuudesta annettuun lakiin, jossa säädetään päivälipukkeen maksamisesta, jos lipuketta ei ole maksettu etukäteen pysäköintipaikan käyttöajan mukaan tai jos ajanjakso, josta lipuke on maksettu, on päättynyt, pitää asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettuna sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevana asiana, jolloin Kroatian viranomaiset ovat näiden erityissäännösten perusteella toimivaltaisia. Jos näet ei voitaisi katsoa, että kyseessä on erityinen toimivalta, Kroatian tuomioistuimet eivät olisi toimivaltaisia tutkimaan asiaa, kun sen tarkoituksena on pysäköintimaksun periminen, tieliikenteen turvallisuudesta annetusta laista johtuvan toimivallan mukaisesti, vaan ainoastaan vastaajan kotipaikan tuomioistuimet olisivat toimivaltaisia maksun perimisen osalta.
- 36 Asetukseen N:o 1215/2012 ei sisälly yksityiskohtaisia säännöksiä siitä, mitä on ymmärrettävä tarkoitettavan sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevalla asialla, mutta asetuksen N:o 864/2007 2 artiklassa vahvistetaan otsikolla ”Sopimukseen perustumattomat velvoitteet”, että vahingolla tarkoitetaan kaikkia vahingonkorvausvastuun perustavasta tapahtumasta, perusteettomasta edusta, asiainhuollosta (*negotiorum gestio*) tai sopimuksentekotuottamuksesta (*culpa in contrahendo*) johtuvia seurauksia. Nyt käsiteltävän asian kohteena olevan kaltaista pysäköintiä voitaisiin tietyin edellytyksin pitää sopimukseen perustumattomana velvoitteena eli perusteettomana etuna tai sopimuksentekotuottamuksena, koska ajoneuvon omistaja ei ole suostunut sopimuksen tekemiseen eikä ole hankkinut pysäköintilipuketta tiellä sijaitsevasta pysäköintimittarista.
- 37 Jos nyt käsiteltävässä asiassa ei voida soveltaa edellä mainittua oletamaa, jonka mukaan pysäköinti merkitsee sopimuksen tekemistä (neljäs ennakkoratkaisukysymys), olisi esitettävä kysymys siitä, voidaanko tällaista pysäköintiä, jonka osalta pysäköintimaksun perimistä koskeva toimivalta perustuu tieliikenteen turvallisuudesta annettuun lakiin, jossa säädetään päivämaksun maksamisesta, jos pysäköintilipuketta ei ole maksettu etukäteen pysäköintipaikan käyttöajan mukaan tai jos maksetun pysäköintilipukkeen voimassaoloaika on päättynyt, pitää asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettuna sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevana asiana.

Kahdeksas ja yhdeksäs ennakkoratkaisukysymys

- 38 Edellä mainittu ongelma, joka koskee sitä, onko kyseessä sopimukseen perustuva tai perustumaton velvoite, ja josta riippuu tuomioistuimen toimivalta, tuo esiin saman ongelman sovellettavaa lakia koskevan kysymyksen osalta.
- 39 Nyt käsiteltävässä asiassa ajoneuvo pysäköitiin 30.6.2012 eli ennen Kroatian liittymistä unioniin 1.7.2013, ja tästä syystä on aluksi esitettävä kysymys siitä, ovatko sovellettavaan lakiin liittyvät asetukset eli asetus N:o 593/2008 tai asetus N:o 864/2007 sovellettavissa nyt käsiteltävään asiaan, kun otetaan huomioon niiden ajallinen soveltamisala.
- 40 Edellä kuvattua ongelma on aikaisemmin tuotu esiin näkemyksissä, joita esitettiin 5.11.2014 annetussa määräyksessä VG Vodoopskrba (C-254/14, ECLI:EU:C:2014:2354), jossa unionin tuomioistuin totesi, että se ei ollut toimivaltainen vastaamaan esitettyyn kysymykseen, koska pääasian riidan tosiseikat olivat tapahtuneet ennen Kroatian liittymistä unioniin. Unionin tuomioistuin sitä vastoin vastasi ennakkoratkaisukysymykseen 14.2.2019 antamassaan tuomiossa Milivojević (C-630/17, ECLI:EU:C:2019:123), jossa oli niin ikään kyse sopimuksesta, jonka sopimuspuolet olivat tehneet ennen Kroatian liittymistä unioniin, koska oli todettu, että jotkin tähän sopimukseen ja sen perustana oleviin oikeustoimiin liittyvät vaikutukset jatkuivat edelleen.
- 41 Kun otetaan huomioon edellä mainittu oikeudellinen ongelma ja se, että nyt käsiteltävässä asiassa ajoneuvo pysäköitiin ennen Kroatian liittymistä unioniin eli 30.6.2012 klo 13.02, esitetään kysymys siitä, ovatko sovellettavaan lakiin liittyvät säännökset eli asetus N:o 593/2008 tai asetus N:o 864/2007 sovellettavissa nyt käsiteltävään asiaan, kun otetaan huomioon niiden ajallinen soveltamisala.
- 42 Mikäli ajallista soveltamisalaa koskevaan kysymykseen vastataan myöntävästi eli jos unionin tuomioistuin on toimivaltainen antamaan vastauksen aineellisen lainsäädännön soveltamisesta, esitetään kysymys siitä, ovatko asetuksen N:o 593/2008 ja asetuksen N:o 864/2007 säännökset sovellettavissa aineellisen lainsäädännön määrittämisen osalta, koska nyt käsiteltävässä asiassa on kyseessä ongelma, joka liittyy siihen, onko kyseessä sopimukseen perustuva vai perustumaton velvoite, kun otetaan huomioon, että Kroatian oikeuskäytännössä sovelletaan olettaa, jonka mukaan sopimus tehdään pysäköimällä ajoneuvo kadulle paikkaan, joka on määritelty vaakasuoralla ja/tai pystysuoralla merkinnällä, eli katsotaan, että pysäköimällä on tehty sopimus ja että jos hintaa ei makseta pysäköinnin tuntihinnan mukaan, on maksettava päivälipuke.
- 43 Jos tämä olettaa ei ole SEUT 56 artiklassa vahvistettujen palvelujen tarjoamista koskevien perussääntöjen ja oikeusjärjestyksen muiden oikeussääntöjen vastainen, riippumatta siitä, onko ajoneuvon omistaja luonnollinen henkilö vai oikeushenkilö (neljäs ennakkoratkaisukysymys), esitetään kysymys siitä, onko aineellisen lainsäädännön määrittämiseksi nyt käsiteltävään asiaan sovellettava asetuksen N:o 593/2008 4 artiklan säännöksiä (erityisesti sen vuoksi, että asiakirja-aineistoon ei

sisälly mitään näyttöä, joka osoittaisi, että osapuolet olisivat tehneet sopimuksen sovellettavasta laista).

- 44 Yhtäältä siinä tapauksessa, että katsottaisiin, että sopimus on tosiasiallisesti tehty, esitetään kysymys siitä, onko nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä palvelujen suorittamista koskeva sopimus, eli voidaanko tätä pysäköintisopimusta pitää asetuksen N:o 593/2008 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna palveluna; siinä vahvistetaan, että palvelun suorittamista koskevaan sopimukseen sovelletaan sen maan lakia, jossa palvelun suorittajan asuinpaikka on. Jos katsotaan, että kyseessä ei ole palvelujen suorittamista koskeva sopimus, esitetään kysymys siitä, onko kyseessä vuokrasopimus, jolloin on sovellettava edellä mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan säännöksiä, joiden mukaan kiinteän omaisuuden vuokraamista koskevaan sopimukseen sovelletaan sen maan lakia, jossa kiinteä omaisuus sijaitsee. Jos katsottaisiin, että nyt käsiteltävässä asiassa ei ole kyseessä palvelujen suorittamista koskeva sopimus eikä vuokrasopimus, tämä sopimus voisi kuulua kyseisen asetuksen 4 artiklan 2 kohdan säännösten soveltamisalaan. Esitetään kuitenkin kysymys siitä, mikä on luonteenomainen suoritus, kun otetaan huomioon, että kantaja lähinnä vain merkitsee katuun pysäköintiä varten varatun alueen ja perii pysäköintimaksun, kun vastaaja puolestaan pysäköi ja maksaa pysäköintimaksun. Jos näet katsottaisiin, että luonteenomainen suoritus on kantajan suoritus, sovellettaisiin Kroatian lainsäädäntöä, mutta jos luonteenomainen suoritus olisi vastaajan suoritus, sovellettaisiin Slovenian lainsäädäntöä. Koska oikeudesta pysäköintimaksun perimiseen säädetään kuitenkin tässä tapauksessa Kroatian lainsäädännössä, johon sopimuksella on näin ollen läheisempi yhteys, esitetään kysymys siitä, voitaisiinko nyt käsiteltävässä asiassa soveltaa kuitenkin myös edellä mainitun asetuksen 4 artiklan 3 kohdan säännöksiä.
- 45 Toisaalta jos katsottaisiin, että pysäköimällä ei ole tehty sopimusta, esitetään kysymys siitä, voitaisiinko tällaista pysäköintiä, jonka osalta pysäköintimaksun perimistä koskeva toimivalta perustuu tieliikenteen turvallisuudesta annettuun lakiin, pitää asetuksessa N:o 864/2007 tarkoitettuna sopimukseen perusteettomana velvoitteena, kun sen mukaan sopimukseen perustumattomat velvoitteet sisältävät vahingonkorvausvastuun perustavasta tapahtumasta, perusteettomasta edusta, asiainhuollosta (negotiorum gestio) tai sopimuksentekotuottamuksesta (culpa in contrahendo) johtuvat seuraukset. Jos tätä pysäköintiä pidettäisiin vahinkotapahtumana, kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan nojalla sovellettava laki olisi sen maan laki, jossa vahinko aiheutuu. Jos tätä pysäköintiä pidettäisiin kuitenkin perusteettomana etuna, kyseisen asetuksen 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettaisiin Kroatian lainsäädäntöä, koska velvollisuus perustuisi vastaajan vahinkoa aiheuttaneeseen tekoon, mutta jos tätä pysäköintiä pidettäisiin kyseisen asetuksen 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna asiainhuollona, sovellettaisiin Kroatian lainsäädäntöä, koska velvollisuus perustuisi vastaajan vahinkoa aiheuttaneeseen tekoon. Jos lopuksi tätä pysäköintiä pidettäisiin kyseisen asetuksen 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna sopimuksentekotuottamuksena, sovellettaisiin Kroatian lainsäädäntöä, koska se olisi ollut sovellettava laki, jos sopimus olisi tehty.